20

Есенни мотиви.

Душата ми се къпе въ аромата
на тая вечерь тиха, безпредѣлна.
И колко скръбь, и колко горесть ~~[illegible]~~!...
А вейкитѣ трепетно задъ стъклата
Разклащатъ листа пожълтели, жълти
И дрямно, дрямно пада на душата.
А долѣ обгърнатъ бѣли хризантеми
[illegible] [illegible] мойта горесть [illegible].

Варна

~~Въ [illegible] [illegible] кратко осветена~~
~~Една глава настойчиво ме гледа.~~

Въ [illegible] [illegible] осветена,
[illegible] [illegible] отъ гъсто-хубави коси
Една глава настойчиво ме гледа
— Това си ти, [illegible] [illegible] [illegible] —
А ~~[illegible]~~ тежко, ~~вѣрна~~ [illegible] и [illegible]
изчезвашъ нѣкъде въ [illegible] нощь.

И колко зорко [illegible] въ тъмнината
[illegible] далечни [illegible] [illegible]...
А виждамъ тамъ душата ми звучи
Разбиваната на [illegible], [illegible] [illegible]
пробождана отъ [illegible] [illegible]
ми сутне...

11 VIII – 900.